

Voorzitter, zoals altijd begin ik graag mijn bijdrage met een compliment. Wat begon deze begroting mooi met infographics die in één oogopslag duidelijk maken hoeveel geld er binnenkomt, waar dat vandaan komt en waar het naartoe gaat. Helder en toegankelijk. Precies wat onze inwoners nodig hebben om snel duidelijkheid te krijgen

Laat dat nou helaas niet het thema zijn van onze bijdrage dit jaar. Want helder en toegankelijk, daar hield het na de infographics mee op. Ik heb ook deze keer echt moeite moeten doen om de begroting te lezen en te begrijpen. Het is toch wat not done om toe te geven dat je dit soort dingen moeilijk vindt, maar achter de schermen heb ik hier meer raadsleden over gehoord.

De waardering voor de mensen die dit lijvige stuk produceren is groot, het moet een gigantische klus zijn, dat vooropgesteld. Het wordt geschreven door kundige mensen die zo diep in de materie zitten, dat ze vermoedelijk de veronderstelling hebben dat iedereen dit begrijpt – en dat is helaas niet altijd het geval.

Kortgeleden was er een bijeenkomst in dit raadhuis met als titel “dag van de raden” waarbij we met dorps- en wijkraden en andere belangengroepen hebben gepraat over participatie. Een van de belangrijkste signalen die we over de hele dag gehoord hebben was: het lijkt vaak alsof de gemeente vergeet voor wie we dit nou eigenlijk doen. En dat, voorzitter, denken wij ook steeds vaker. Wij zitten hier met zn allen voor onze inwoners en ondernemers. Wij moeten met elkaar zorgen voor beleid dat onze inwoners en ondernemers ten goede komt. Logisch toch? Vinden wij ook.

Maar als wij, een lekenbestuur dat dit nu minstens voor de vierde keer doet, de stukken al niet makkelijk kunnen doorgronden hoe kun je dan verwachten dat onze inwoners ons beleid snappen en ondersteunen?

Hoe verklaar je dan de talloze verhalen die wij, en met ons de hele raad, horen over geen of slechte communicatie, het weg willen bezuinigen van enorm belangrijke maatschappelijke activiteiten? Over de gang van zaken in Rijsenhout waarbij we niet in staat zijn om initiatieven van onze eigen inwoners van de grond te krijgen, of andere initiatieven vanuit de samenleving als het gaat om tiny houses, circulaire flexwoningen en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Laten we even terugblikken naar de begroting van een jaar geleden. Toen ging het erover dat we “ons uit de crisis moesten investeren”. D66 gaf toen aan dat het t perfecte moment was om te investeren in het halen van de klimaatdoelen. Terwijl de wereldleiders in Glasgow onderhandelen om de temperatuur op aarde niet te veel te laten stijgen, ligt er voor Haarlemmermeer op lokaal niveau een uitdaging om onze bijdrage te leveren, onder andere om ons lage polderland droog te houden voor onze kinderen. Het stelt teleur dat dit college

het duurzaamheidsprogramma om zeep geholpen heeft, de kennis, kunde en energie bij ambtenaren en ondernemers die daarop zat heeft laten weglopen. De “slimmer volger” blijkt vooral een excuus om de kat uit de boom te kijken en de echte keuzes door te schuiven naar een volgende collegeperiode.

Een ander onderwerp dat al onze inwoners aangaat: wonen. We horen steeds: maar we hebben toch hartstikke veel gebouwd? Vooropgesteld dat de gemeente niets bouwt: zijn dat dan werkelijk de huizen waar onze inwoners op zitten te wachten? Kleine plukjes sociale huurwoningen, nauwelijks woningen die in de categorie middenhuur vallen. De initiatieven die worden genomen, ook vanuit deze raad, worden stelselmatig onder het mom van wisselende regels of lege beloftes van het college weggewuifd. D66 heeft niet lang geleden een motie ingediend over het herbestemmen van gronden van de gemeente zodat er meer goedkope grond beschikbaar zou komen voor bijvoorbeeld tiny houses. Even leek het erop dat die een meerderheid zou halen, tot een van de coalitiepartijen zich terugtrok als mede-indiener en zelfs tegenstemde. Je zou bijna denken dat het niet voor iedereen geldt dat we samen willen zorgen voor een gemeente waarin het belang van onze inwoners voorop staat.

En wat ook steeds terugkomt: eerst bewegen, dan bouwen. Wat is afgelopen jaren gerealiseerd om te kunnen bouwen? Kunnen we al bewegen dan voor Cruquius, Lisserbroek of Nieuw Vennep West? We onderzoeken van alles, maar in de uitvoering stopt het. Als we gaan uitvoeren, kunnen we namelijk ook veel woningen bouwen. Die essentiële randvoorwaarde, van eerst bewegen is nog niet ingevuld. Dat baart ons grote zorgen. Zelfs de nieuwe Bennebroekerweg duurt nog jaren voordat dit gerealiseerd is. Waar blijven de wegen en (ov)/oever verbindingen om grootschalig te kunnen bouwen?

Voorzitter, de voorgenomen bezuinigingen die misschien toch niet allemaal nodig zijn – want meevallers – daar komen we sowieso in de tweede termijn met elkaar over te spreken. D66 kijkt graag terug naar het voorjaar: we zeiden toen al: wacht nou even af. Kijk even wat er gebeurt met gelden vanuit het Rijk. Niet met de botte bijl. En zie nu: een flink aantal organisaties heeft gehoord: u krijgt minder of helemaal geen geld en we gaan met elkaar in gesprek. Nu bespreken we de begroting, en we horen van die organisaties dat het beloofde gesprek helemaal nog niet heeft plaatsgevonden: er is niet eens een afspraak gepland. Wat gaat hier mis? De onzekerheid en onduidelijkheid duurt maar voort voor deze organisaties. Hoe kunnen we een betrouwbare overheid zijn als het ons niet eens lukt om maanden na het versturen van deze brieven een open lijn van communicatie te houden?

Voorzitter, D66 wil niet alleen maar vertellen wat er fout gaat. We willen graag, met elkaar, zorgen dat onze inwoners en ondernemers prettig wonen en werken in onze gemeente. En daarvoor moet een aantal dingen standaard zijn.

Een belangrijk onderdeel is communicatie, Zorg dat mensen zich gezien en gehoord voelen. Koppel na participatie terug en onderbouw je beslissing. Dat kost geen geld, daar is hopelijk geen motie voor nodig, maar een manier van denken en handelen die te maken heeft met cultuur. Als het college daar toch hulp bij nodig heeft vanuit de raad, dan horen wij dat uiteraard graag.

Een ander onderdeel dat standaard moet zijn is: schoon, heel, veilig. En wat D66 betreft hoort daar ook groen bij, daar kom ik zo op terug.

Schoon heel en veilig: we lezen dat er structureel en incidenteel minder geld is voor handhaving. In het licht van de antwoorden die wij vorige week nog kregen op actualiteitsvragen over jeugdoverlast, is dat onverteerbaar. Er wordt gesteld dat er te weinig capaciteit is, maar tegelijkertijd gaat er nog minder geld naar handhaving. Graag gaan wij daarover in gesprek met onze collega's maar ook willen wij hier meer over weten van de portefeuillehouder. We dienen daarom de motie Handhaving in samen met GL.

Voorzitter, ik zei al dat ik terug zou komen op groen: D66 dient hierbij de motie Ommetje in. Omdat wij van mening zijn dat elke kern in onze gemeente een ommetje in het groen verdient. Een stukje lopen na een lange dag thuiswerken moet veilig en prettig kunnen.

Tenslotte, we stellen ons als partij altijd kritisch en constructief op. Dat hebben we dit hele jaar laten zien als het gaat om de discussie rondom de voorgestelde bezuinigingen. We denken mee hoe het anders kan. We komen met voorstellen om hier werk van te maken en ook het tijdelijk verhogen van de OZB was wat ons betreft een maatregel die op tafel hoorde te liggen. Het is jammer te moeten concluderen dat we als oppositie niet in staat zijn om ten gunste van onze inwoners en ondernemers de collegepartijen en het college op andere gedachten te brengen. Voorzichtigheid boven alles horen we steeds, terwijl we juist in deze onzekere tijden een beetje meer lef nodig hebben. Een gemeente die haar nek uitsteekt om de maatschappelijke voorzieningen voor onze inwoners in stand te houden omdat we allemaal wel weten dat iets slopen uiteindelijk meer geld gaat kosten dan het nu even snel oplevert. We hopen dan ook dat deze bezinning er vanavond alsnog zal komen. En we nu geen beslissingen nemen, dan moeten we die we met een nieuwe raad en college vanaf volgend jaar gaan repareren.